

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5555/2025
08.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић, Татјане Ђурица, Мирјане Андријашевић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Светислав Величковић, адвокат у ..., против туженог Савеза пензионера Србије – Удружење пензионера Града Ниша, чији је пуномоћник Јелена Савић Николић, адвокат у ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1704/2024 од 20.11.2024. године, у седници одржаној дана 08.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1704/2024 од 20.11.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог, изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1704/2024 од 20.11.2024. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 370/2024 од 07.02.2024. године, која је исправљена решењем Основног суда у Нишу П 370/2024 од 01.03.2024. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу као председнику Општинске организације Црвени крст, исплати на име дуга по основу дневница за организацију рада за период од 01.12.2018. године закључно са 17.06.2022. године износ од 172.000,00 динара и то таксативно наведене износе у овом ставу изреке, са припадајућом законском затезном каматом на сваки појединачни износ, почев од дана доспелости па до коначне исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев за исплату накнаде за период од 01.12.2018. године закључно са 17.06.2022. године у већем износу од досуђеног, а до траженог износа од 4.500,00 динара месечно, са законском затезном каматом почев од 15. у месецу за претходни месец, као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев за исплату накнаде за период од 15.01.2018. године до 30.11.2018. године, као и за период од 18.06.2022. године до 07.02.2024. године у износу од 4.500,00 динара са законском затезном каматом почев од 15. у месецу за претходни месец, као неоснован. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 164.440,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 1704/2024 од 20.11.2024. године, у ставу првом изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда, која је исправљена решењем Основног суда у Нишу П 370/2024 од 01.03.2024.

године у ставу првом изреке, док се иста пресуда у ставу другом изреке укида. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у погледу одлуке о трошковима поступка и обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 131.760,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до коначне исплате. Ставом трећим изреке, одбијени су као неосновани захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Тужилац је у одговору на ревизију оспорио у целости наводе ревидента и предложио је да се иста одбије као неоснована, односно одбаци као недозвољена, а трошкове ревизијског поступка опредељено је тражио.

По оцени Врховног суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23-др. закон).

Чланом 404. став 1. ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса, или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. истог члана, да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом обавезан је тужени да тужиоцу исплати на име дуга по основу дневница за организацију рада за период од 01.12.2018. године закључно са 17.06.2022. године износ од 172.000,00 динара, јер закључују да сходно Одлуци туженог од 29.01.2018. године, тужилац као члан скупштине, члан извршног одбора општинске организације и као председник општинске организације Црвени крст, има право на накнаду на име дневница за организацију рада за период од 01.12.2018. године до 17.06.2022. године, када су тужиоцу престале све функције у Удружењу пензионера Града Ниша па и чланство у удружењу.

Посебна ревизија служи као изузетно ванредно правно средство чији циљ није да се преиспитују правноснажне пресуде сходно појединостима конкретног случаја, већ да се кроз конкретан случај реши питање од посебног (ширег) интереса, а које се може подвести под један од основа из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Указивање на погрешну примену материјалног права није довољно да би се о ревизији одлучивало као о посебној. Ревидент не указује на постојање супротних одлука које би указивале на постојање различите судске праксе по питању накнада за дневнице за организацију рада. Наводима ревидента се побија утврђено чињенично стање и указује на погрешну примену процесних одредби из члана 355. Закона о парничном поступку, што нису разлози за изјављивање посебне ревизије према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Стога, имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге другостепеног суда на којима је заснована побијана одлука другостепеног суда, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени законски услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. Закона о парничном поступку, прописано је да против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Тужба ради исплате дуга поднета је 28.12.2021. године, а вредност предмета спора је 265.500,00 динара.

С обзиром да предметни спор спада у спорово мале вредности из члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, то ревизија туженог није дозвољена сходно члану 479. став 6. истог Закона.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Одлуку као у ставу трећем изреке Врховни суд донео применом одредбе члана 165. Закона о парничном поступку, а у вези са чланом 154. став 1. истог Закона, имајући у виду да трошкови на име састава одговора на ревизију нису били нужни и неопходни ради вођења парнице.

**Председник већа – судија
Татјана Миљуш с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**